

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה א"כ וכו' ומיון לכתיב היה דשן דינו כבתרומת הדשן: (ב) ד"ה וקשיא לי אמורין דרב [חסדא] דאמר וכו' כג"ל (ומצינן חסדא נמחק):

מוסף רש"י

הרי הוא בלא תעשה.
ואלו ראויין לאחר זמן יט כי
חלף השולחן בחזק
(ובחסי' ק"ב) וראוי
לאחר זמן, ולא ידידי מפרס
בפרק תעשר דוחשי' (ק"ד).
מלל מעתה ככל שאר אמת
עושים וגו' (חזקוני' 98). יצא
מירי מעילה דבר תורה.
משום דאמר קדש' ה', ויון
דמזל' לא מוז קדש' ה' (קצמן)
(טו). אבל מדרבנן אית דבו
מעילה (שעיל' ב.). יצא
לנחל קדרון. ר' אבהו רש"י
לעיל דף טו.

רבינו גרשום

אלא מובח הפנימי מנין.
יהיה חסד עבדי דישון מנין.
הדחה מניחא דישון מניחא
החיצון: אמר קר אדומסר
ענין למכתבא דא מוקם חסד
אחא יכיל למימר דישון
האזע אהזע המובח וכהכי
סגא דירעי' הדניני מוקם
הדחה דישון חסד האל
מוקם חסד דישון
מחזק הפנימי ושם
מוקם: מוקם: אמר צדי ואיד.
קרי דישון של מובח חיצון
מירי והאזע דשני
הכותב משום לקבוע לו
מוקם אחז מוקם חסד
מוראת חסד האזע
המובח ואכתי אן דיענן
אן הוה ליה דישון אן
והוה קרי תרביח דישון
אזע המובח והאזע
סמעת קרי מירי: דאזע מנין

וְיוֹ אֶל מִזְבַּח הַחֵילֹן וְשִׁיחַ
הַסִּיר אִם מִוִּרְאֵתוֹ צִוְּלָה וְגו'
ס' הַדֶּשֶׁן לְדִישׁוֹן מִזְבַּח הַחֵילֹן
וְהַרִים אֶת הַדֶּשֶׁן תְּנֶהוּ עֵינֵי

מזבח החיצון דכתיב
מזבח הפנימי מגלן אמר
את מוראתו בנוצתה
החיצון תנה ענין למז
ואירי ה במזבח החיצון
לימא קרא אצל ה המז
מזבח הפנימי ה מנורה
ה'ש אומר תורין של
בני יונה שעבר זמני לא
גמ' בשלמא ר' שמעון
ר'ש אומר כל הראוי
בתוך זמנו הרי הוא ב
אלא רבנן מאי שנה מ
זמן מידר דהוא אבעל מ
הני עופות כיוון דאין
לעופות פדיון ה אמר
שמותו יצאו מידי מעילה

וְקָאָמַר לְהָא שְׂמֵעָא דְּ
לֶךְ וְלֹר' יוֹחֲנָן שְׁ רַבְּךָ [א]
לְהִלְכָּה אִלּוּ שְׁ תִּיקְשִׁי בִּי
וְזַמְנָא וּבְנֵי יוֹנָה שְׂעֵבֵר בִּי
וְהִכָּא נָמִי נִימָא קְדוּשָׁה
יִשְׂרָאֵל מוֹדִינָא לֶךְ וְ
וְקָשִׁי לִי מִי אִיכָּא
אֵית בִּיהּ מַעֲוִלָּה וְלֹכְ
וְלֹא וְהָא אִיכָּא דָם דְּרִי
וְלִבְסוּף אֵית בֵּהּ מַעֲוִי
אֵין מוֹעֲלִין בּוּ יִצָּא
אִמְרֵי הָתָם נָמִי אִי

סִיס (חולין דף ע"ח.) והי' תורם
לחצר מכלן השתא נמי אש
לחצר ולא מעולי' מאי שנה
ותעשר כלחמ' פירק מעשר
ותעשר דליין העברה העברה
ש' מרחם ע"ז א"י מחוסר זמן
ל' לאחר זמנו והי' תורם נמי
מחוסר זמן דבמה לא מחוסר
נמה קדוש מידי דהוא אצל
נבא דלית בה קדושה כשהיא
תחוסר זמן אצל עופות דליתא
דעופות דלין תמות זמנא
וי קדושה במחוסר זמן דעוף:
יגיהו דלא חו' לגבוי וקדושה
ילס לנבליס': ויסקי' ק' ממני'
ש'האן להיכן הלכה ה"י א"ל
ש'האן להיכן דבר תורה י"א אצל בלא
ד' תורה מודינא דליכא מעילה
ומנן ומנן הקדש: ודמיא י"א
ש'האן להיכן הלכה רכ' דשמע
ש'האן להיכן דבר תורה י"א אצל בלא
יכא דהוא בה מעילה מעיקרא
מעילה מדרבנן לבסוף שפיר
א"ל הוא בה מעילה מדרבנ'
מדרבנן לבסוף: והא אלוה' דס'
מעילה לפי שאין מעולי' בדמים:

המקץ

קוּשָׁה הִיא דֹּחַ גָּנִי

וּלְדַת חַטָּאת פֶּרֶק שְׁלִישִׁי מַעֲיִלָּה

מנורה מנא לן גא לא קצעי מדשון דהא כתיב בזהדים (שמות ז) בזהיטבו
 אח הנרות אלא קצעי מננן דהיה קציעות מקום לשנו [שנ] מנורה אכל
 מוצה קדמה לכך נראה לפרש דהכא נמי צעי בקציעות מקום דמשמע
 מחוך המשנה דקציעות מקום דמוצה הפנימי הוא אכל קדמה במקום ששם

ה' וישמו אצל המזבח
ד' דאמר קרא ^{והסיר}
אם אינו ענין למזבח
ה' הפנימי אימא אירי
ללקבוע לו מקום א"כ
ה' מאי ^{הדשן} דאפילו
מגולן דשן הדשן: מתני'
הגיע זמן מועילין בהן
נהנין ולא מועילין בהן:
בדקדקתני טעמא ^{שהיה}
א' לאחר זמן והקדישו
א' תעשה ואין בו כרת
חומר זמן אמרי מחומר
א' דבר פרוין הוא אבל
מזמן פוסל בעופות אין
וקלא א"ר יוחנן יקדשים
דבר תורה יתיב ^{עולא}
ל' רב ^{חסדא} מאן שמע
ה' קדושה שבהן להיכן
תנוניתא תרוין שלא הגיע
ל' לא נהנין ולא מועילין
ה' שבהן להיכן הלכה
איכא מעילה מדרבנן
ידי דמעיקרא ^{יש} לא
סוף אית ביה מעילה
עיקרא לית בה מעילה
ה' דתנן ^{דס} בתחלה
בחל קדרון מועילין בו
מעילה מעיקרא
דאמר

ולקבוע לו מקום לדיון שהיא קדמה בדאריך קרא דושונו לא כחצי קדמה ולא הוה ידענה בזמנה או במעבר ומשי אי"כ לימא קרא אכל (אכל) כלומר למד ליה ידכתיב אל מקום הדשן לא לבחוב אלא אכל המוצב קדמה והייתי למד בג"ש אכל אכל לדיון מוצב החיטון במקום שזורקין בו המרורה הנולה מאי מקום הדשן דאפילו מוצב הפנימי כלומר שגם קריעות מקום ישון מוצב הפנימי היה שם אכל מוצב החיטון: **במורה** מב"ל: **לדיושנה** היה שם אכל המוצב (הדשן) כלומר בג"ש דשן דשן נפקא לן ממוצב נח: **בשלמא** ד"ש. לכן מועלין בתורין שגלי הגיע זמנן דדקדמי טעמא **בפ'** (י) השטות (ומבס' דף ק"ב): **בזי** איתו ואת בני ממוסר וכן **נח** הרי הוא בלא תעשה א"ש שחט בחזר וכוין דאם שחטה בחזר עובר בלא תעשה אי"כ חשיבי לענין שמועל בזה אלא לרבנן (א) דלמרי דליכא לאו אם שחט בחזר מ"ש ממחוסר זמן דמועלין בן קודם שיגיע זמנו מעיקרה הוה מצי למימר בשלמא ל"ש מירי דהוא מחוסר זמן בלאו הכי תעשה דלית לא לא תעשה אלא ל"ש למימר טעמא דאם שחט אפילו במקדש דמחייב מירי דהוה אכעל מוס ומחלק בין מחוסר זמן לעופות וכה"ג פירשתי בפ"ק דשבת (דף ק"ה:) **בזי** בשלמא בן עזאי לוי מהלך כעומד דמי: **אבר** גבי עופות כיון דאין המוח פורץ בעופות אין דעוץ פדיון. לא דוקא דמשמע דאין פוסל דהא אפילו מחוסר זמן שחט בנפול בנפשות לית ביה פדיון כמסורת בנח' (מכות דף ק"ג:) שאין פדיון אלא לנפשות מן: **ובי** קדושה שבהן דאריבן ה"לבה. כלומר קדושה שהיה להם קודם שחמו שהיה בהם מעילה מן המורה אמר עולא ותיקשי ק"ל ממני' תורין שלא הגיע זמן וכו' יונה שעבר זמנו לא נתינו לו והיון מייירי א"ה בשהקדיש קודם שעבר זמנו ואמאי למה לא קדושה שבה הלכה שהיה בהן קדושה (י) ביוני קודם שעבר זמנו מילא למעילה בזה ויה"ה דהוה מצי פריך מחמת חטאות הכמות אמר ליה מודינא ק"ל דליכא מעילה דרבנן רב חסדא דהר ב"ה מקושייתו והבי קאמר מודינא ק"ל דדוחאי ליכא מעילה (י) אלא מדרבנן כדנן בנדקדש ושהו דהוה (קאהר) קשה לי ויטס אפילו מעילה כמורס ליכא וקשיא ליה מי איכא מירי כלומר

כלומר

[illegible]

וְיִשְׂכַּב דָּאִית בַּה קְדוּשָׁה כְּשֶׁהִיא בַּעֲלַת מוֹם אֵית בִּיה גַּמִּי קְדוּשָׁה אִפְּלוּ כְּשֶׁהִיא מְחוּסָר זִמָּן אִם י' ה' יִנְיָהוּ דֹלָא חֻזּוּ לִגְבוּהָ דִּהָא מִתּוּ: א"ל, רבא אַע"ג דַּמִּינָא יַצִּאוּ מִיַּד מַעֲלָה דְּבַר תּוֹרָה וּפ' אֵית בַּה מַעֲלָה מְדֻרְבָּנָא וְאִתּוּרְקָן קָשִׁיא לִיה וְהִכִּי קָא קָשִׁיא לִיה אִי אִמְרַת בְּשַׁלְמָא הִיכָא דְּהוּהָ בְּהוֹן מַעֲלָה דְּאִוּרִי' בְּשַׁעַת הַקֹּדֶשׁ דִּהָא לֹא חֻזּוּ לְקַדְשִׁי ה' מִי אִמְרִי' דְּלִיְהוִי בְּהוֹן

עין משפט
נר מצוה

ז"א מ"א פ"א מהלכות
איסורי מזבח הלכה י:
ב [מ"א פ"ג מהל' איסורי
מזבח הל' א]:
ד ג מ"א פ"ג מהלכות
מעילה הלכה א:

תורה אור השלם

1. וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדֹּד
וּמִיִּכְנֵסִי בְּדִלְבָשׁ עַל בָּשָׂרוֹ
וְיִהְיֶה אֵת הַדִּשָּׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאֵשׁ אֵת הָעֵלָה עַל
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרָא ו ג
2. וְהִסִּיר אֶת מְרָאֲתוֹ
בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ קֶדְמָה אֶל מְקוֹם
הַדִּשָּׁן: וַיִּקְרָא א טז

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

באותו מקום עצמו שקבע
 ונס הוצאת הרשן של מוכב
 אפילו ל"ש אות ב' נמחק:
 ודילול אצל המוכב קדמה
 לת החיצון גופיה ועוד אות
 ב' מנוחה ולפי' הספר
 הוא כ"ש שחט חקן אות ב'
 תוצא שם היה בהם תורת
 ה' : חלוקים מבהמה ודוקא